

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิจัยแบบบรรยายเชิงทำนาย (Descriptive Predictive Research) โดยศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอดุพวน จังหวัดนครพนม โดยรายละเอียดการวิจัย มีดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอดุพวน จังหวัดนครพนม จำนวน 2,494 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1, 2552) จาก 6 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดบึงเหล็ก โรงเรียนธาตุพนม โรงเรียนอู่หม่าประชาสรรค์ โรงเรียนโพนแพงวิทยาคม โรงเรียนกุศลนิมิตวิทยาคม และโรงเรียนนาถ่อนพัฒนา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ทั้งเพศชาย และเพศหญิง ปีการศึกษา 2553

การกำหนดเกณฑ์คุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่าง

1. พูดและฟังภาษาไทยได้ดี การรับรู้ต่อบุคคล เวลา และสถานที่อยู่ในระดับปกติ
2. ยินดีและเต็มใจให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
3. ได้รับความยินยอมจากผู้ปกครอง

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง

การคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างได้ใช้วิธีของ พารัล และคณะ (Parel et al., 1973) ดังนี้

$$n = \frac{NZ^2 P(1-P)}{Nd^2 + Z^2 P(1-P)}$$

เมื่อ

n = ขนาดตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

P = สัดส่วนของจำนวนประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีทักษะชีวิตด้านทักษะพิสัยในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ร้อยละ 71.5 (รัชนิฐดา บัวชื่น, 2552) ในการวิจัยครั้งนี้จึงได้กำหนดค่า $P = .7$

Z = ค่ามาตรฐานการกระจายปกติที่ระดับนัยสำคัญ $.05 = 1.96$

d = ค่าความคลาดเคลื่อนของสัดส่วนที่ยอมรับได้ $= .05$

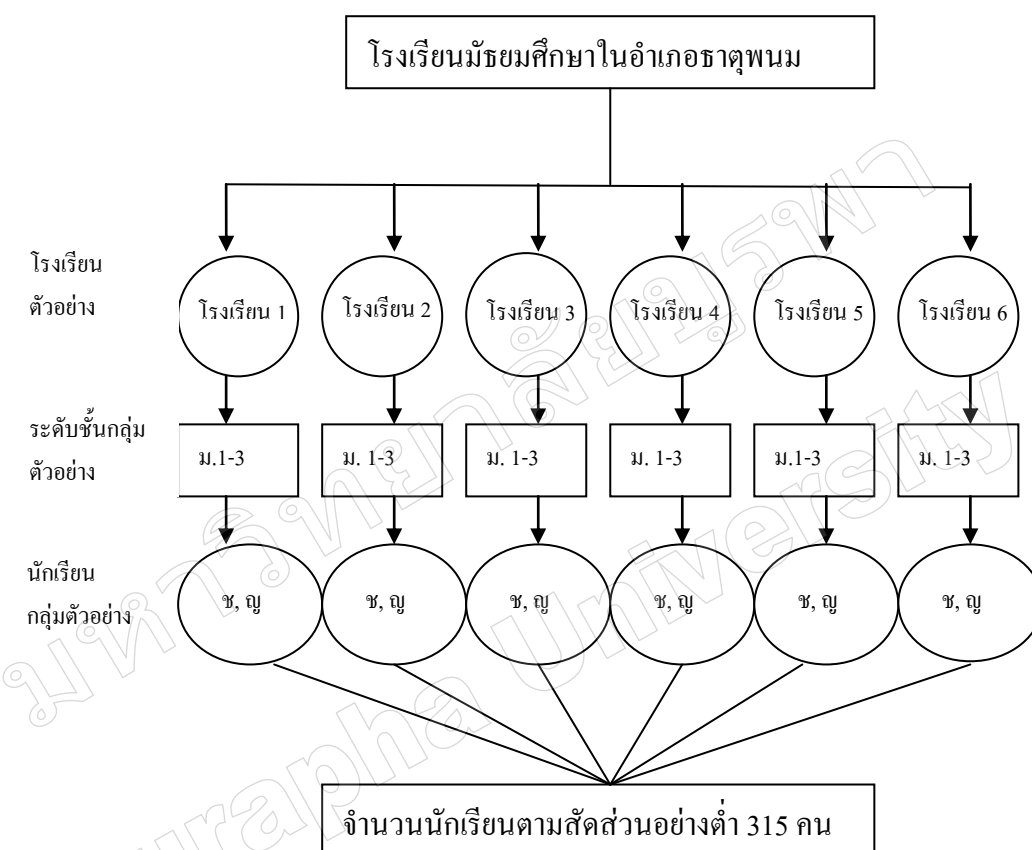
จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประจำปีการศึกษา 2553 เท่ากับ 2,494 คน

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } n &= \frac{2,494(1.96)^2 \times 0.7(1-0.7)}{2,456(0.05)^2 + (1.96)^2 \times 0.7(1-0.7)} \\ &= 286 \text{ คน} \end{aligned}$$

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้มีจำนวน 286 คน เพื่อเป็นการป้องกันการได้รับแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ จึงได้เพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 10 ในการวิจัยครั้งนี้จึงใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 315 คน

การสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างได้ใช้วิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling) ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

ภาพที่ 4 ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 1 สุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เพื่อศึกษากลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นทุกโรงเรียน

ขั้นตอนที่ 2 สุ่มแบบแบ่งชั้นเพื่อศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ทุกระดับชั้น คือระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3

ขั้นตอนที่ 3 สุ่มห้องเรียนแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ในแต่ละระดับชั้น โดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับสลากห้องเรียนมา 1 ใน 2 หรือ 2 ใน 3 เพื่อเลือกห้องเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 4 แบ่งนักเรียนเป็นเพศชายและเพศหญิง และคำนวณกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนประชากรของแต่ละห้อง และสุ่มเลือกด้วยวิธีสุ่มอย่างง่ายโดยจับสลาก ได้กลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ ตารางที่ 1 โรงเรียน และจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน	กลุ่มตัวอย่างมัธยมศึกษาตอนต้น						
	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1		ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2		ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3		
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	รวม
1	6	4	2	4	5	4	25
2	18	26	21	25	21	25	136
3	14	16	12	14	9	11	76
4	4	3	3	3	4	4	21
5	2	2	3	2	2	2	13
6	10	7	7	6	7	7	44
รวม	54	58	48	54	48	53	315

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 4 ส่วน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา การอยู่ร่วมกันกับบิดามารดา การได้รับข้อมูลข่าวสาร การได้รับการให้คำปรึกษาจากบุคคลต่าง ๆ การได้รับการสนับสนุนจากบิดามารดา เพื่อน และบุคลากรสาธารณสุข

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา

แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากแนวคิดลักษณะหรือธรรมชาติของความรู้เรื่องเพศ ซึ่งมีเนื้อหาที่ประกอบกันเป็นความรู้ 4 ลักษณะ (สุชาติ โสมประยูร และวรรณ โสมประยูร, 2541) ดังนี้

2.1 ลักษณะทางชีววิทยา (Biological Aspect) ได้แก่ การเจริญเติบโต และการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายต่าง ๆ จำนวน 5 ข้อ

2.2 ลักษณะทางสุขวิทยา (Hygienic Aspect) ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ สุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศ การวางแผนครอบครัว จำนวน 8 ข้อ

2.3 ลักษณะทางจิตวิทยา (Psychological Aspect) ได้แก่ ความเจริญเติบโตทางเพศในด้านจิตใจ การเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจและอารมณ์เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น จำนวน 4 ข้อ

2.4 ลักษณะทางสังคมวิทยา (Sociological Aspect) ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ การคบเพื่อนต่างเพศ จำนวน 3 ข้อ

แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบให้เลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยสามารถเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน มีจำนวน 20 ข้อ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน) มีข้อคำถามเชิงบวก 14 ข้อ และข้อคำถามเชิงลบ 6 ข้อ โดยมีเกณฑ์ตัดสินคะแนนดังนี้

มีความรู้มาก 16-20 คะแนน

มีความรู้ปานกลาง 12-15 คะแนน

มีความรู้น้อย 0-11 คะแนน

เกณฑ์การแปลผลใช้แนวคิดของบลูม (Bloom, 1986) คือ มีคะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่ามีความรู้ในระดับมาก

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์

แบบสอบถามเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 18 ข้อ (คะแนนเต็ม 90 คะแนน) โดยสร้างขึ้นเองให้ครอบคลุมทักษะชีวิตด้านจิตพิสัย 3 ด้าน ได้แก่ ความตระหนักรู้ในตนเอง จำนวน 6 ข้อ ความภาคภูมิใจในตนเอง จำนวน 6 ข้อ และความรับผิดชอบต่อสังคม จำนวน 6 ข้อ ลักษณะของคำตอบเป็นมาตรลิเคิร์ต (Likert Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยมาก

ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข้อคำถามที่ใช้มีข้อความเชิงบวก 13 ข้อ และข้อความเชิงลบ 5 ข้อ จาก 1-5 คะแนน กำหนดให้มีค่าคะแนนดังนี้

	ข้อคำถามทางบวก	ข้อคำถามทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ได้คะแนน 5	ได้คะแนน 1
เห็นด้วยมาก	ได้คะแนน 4	ได้คะแนน 2
ไม่แน่ใจ	ได้คะแนน 3	ได้คะแนน 3
ไม่เห็นด้วย	ได้คะแนน 2	ได้คะแนน 4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ได้คะแนน 1	ได้คะแนน 5

การแปลผลคะแนนเจตคติ จะพิจารณาตามเกณฑ์ที่กำหนดจากการแบ่งคะแนนโดยรวม ทั้งหมดออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ มาก ปานกลาง น้อย โดยใช้เกณฑ์อันตรภาคชั้น และใช้ค่าพิสัยคำนวณจากค่าสูงสุดลบด้วยค่าต่ำสุด แล้วนำผลลัพธ์ที่ได้มาแบ่งเป็น 3 ช่วง เท่า ๆ กัน (ประคอง กรรณสูตร, 2542) ดังนี้

คะแนน 3.67-5.00 หมายถึง มีเจตคติระดับมาก

2.34-3.66 หมายถึง มีเจตคติระดับปานกลาง

1.00-2.33 หมายถึง มีเจตคติระดับน้อย

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามทักษะการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

แบบสอบถามทักษะการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ เรื่องการสร้างสัมพันธ์ภาพและการสื่อสาร จำนวน 6 ข้อ การตัดสินใจและแก้ไขปัญหา จำนวน 5 ข้อ และการจัดการกับอารมณ์และความเครียด จำนวน 4 ข้อ ดัดแปลงจากแบบสอบถามทักษะการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นของ สุธีรา ราชฐิรินทร์ (2547) จำนวน 15 ข้อ จากข้อคำถาม 30 ข้อ โดยดัดแปลงข้อคำถามหรือข้อความในตัวเลือก และคงเนื้อหาสาระไว้

ลักษณะของคำตอบเป็นมาตราประเมินค่า จาก 0-2 คะแนน และกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้ 0 คะแนน หมายถึง คำตอบที่แสดงถึงพฤติกรรมที่ปฏิเสธ ตัดสินใจแก้

ปัญหา และหาวิธีการจัดการกับอารมณ์และความเครียด โดยส่งผลกระทบต่อตนเอง และผู้อื่น

ให้ 1 คะแนน หมายถึง คำตอบที่แสดงถึงพฤติกรรมการรู้จักปฏิเสธ ตัดสินใจแก้

ปัญหา และหาวิธีการจัดการกับอารมณ์และความเครียด โดยไม่ส่งผลกระทบต่อตนเอง

ให้ 2 คะแนน หมายถึง คำตอบที่แสดงถึงพฤติกรรมการรู้จักปฏิเสธ ตัดสินใจแก้

ปัญหา และหาวิธีการจัดการกับอารมณ์และความเครียดอย่างมีเหตุผล โดยไม่ส่งผลกระทบต่อตนเอง และผู้อื่น

กำหนดเกณฑ์การแบ่งระดับการแปลผลความหมายของค่าคะแนนที่ได้ ดังนี้ (วันทนีย์ สุวรรณช่าง, 2547)

คะแนน 1.51-2.00 หมายถึง มีทักษะในระดับมาก

0.51-1.50 หมายถึง มีทักษะในระดับปานกลาง

0.00-0.50 หมายถึง มีทักษะในระดับน้อย

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทดสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย จำนวน 3 ชุด โดยการหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ได้แก่ แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา แบบสอบถามเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ และแบบสอบถามทักษะการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ดังนี้

1. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา แบบสอบถามเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ และแบบสอบถามทักษะการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 4 ท่าน ได้แก่ อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านสุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์ อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์ อาจารย์ประจำภาควิชาการพยาบาลชุมชน และผู้เชี่ยวชาญด้านสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ พิจารณาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ภายหลังจากผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความตรงตามเนื้อหาแล้ว ผู้วิจัยได้รวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มาหาค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (Content Validity Index) จากข้อที่ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นในระดับ 3 และ 4 แล้วหารด้วยจำนวนข้อคำถามทั้งหมด ได้ค่าเท่ากับ .92 , .91 และ 1 ตามลำดับ หลังจากนั้นนำข้อเสนอแนะมาพิจารณาและปรับปรุงภายใต้คำแนะนำของประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้มีความสมบูรณ์และถูกต้อง แล้วจึงนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

2. การหาค่าความเที่ยง (Reliability)

2.1 นำเครื่องมือการวิจัยไปทดลองใช้เบื้องต้น (Try Out) โดยนำแบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา แบบสอบถามเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ แบบสอบถามทักษะการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 30 ราย จากโรงเรียนนาแกสามัคคีวิทยา อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม โดยทดลองใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นทั้งเพศชายและเพศหญิง เพื่อทดสอบความเข้าใจในข้อคำถามของแบบสอบถาม และระยะเวลาในการตอบแบบสอบถาม

2.2 การหาความยากง่ายของแบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา โดยวิเคราะห์หาความยากง่ายเป็นรายข้อ คำนวณจากสูตรการหาค่าความยากง่ายของข้อสอบ ได้ค่าอยู่ระหว่าง .37-.94 เลือกข้อที่มีความยากง่ายอยู่ระหว่าง .20 ถึง .80 (จุฬาลักษณ์ บารมี, 2550) สำหรับข้อคำถามที่ง่ายเกินไป ได้มีการปรับปรุงคำถามและปรับแก้ตัวเลือก ได้ข้อคำถามจำนวน 20 ข้อ

2.3 นำแบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา ที่คัดเลือกไว้มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson Method) โดยได้ค่าความเชื่อมั่นระดับปานกลาง (KR-20 = .71) และใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach' & Alpha

Coefficient) สำหรับแบบสอบถามเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ และแบบสอบถามทักษะการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ โดยแบบสอบถามเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ มีค่าความเที่ยงระดับสูง ($\alpha = .86$) และแบบสอบถามทักษะการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ มีค่าความเที่ยงระดับสูง ($\alpha = .84$)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลจากคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียนทุกโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตและอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล
2. ติดต่อประสานงานกับครูผู้สอน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ทุกโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
3. นำหนังสือขออนุญาตผู้ปกครองไปให้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำไปให้ผู้ปกครอง
4. เมื่อได้รับหนังสืออนุญาตจากผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างแล้ว นัดหมายกับกลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับชั้น เพื่อวางแผนกำหนดวันเวลาและสถานที่ในการเก็บข้อมูล โดยเก็บในห้องเรียนที่ครูผู้สอนหรือครูที่ได้รับมอบหมายจัดให้
5. อธิบายให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจวัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่จะได้รับ และการพิทักษ์สิทธิให้กลุ่มตัวอย่างทราบว่า จะไม่เกิดผลกระทบใด ๆ ทั้งสิ้นต่อการให้ความร่วมมือและตอบแบบสอบถาม
6. นำเครื่องมือไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม โดยให้นั่งโต๊ะเดี่ยวและห่างกัน และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ ถ้าไม่เข้าใจข้อคำถามสามารถยกมือถามได้ทันที เมื่อกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามครบถ้วน ให้วางไว้บนโต๊ะ เพื่อให้ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์
7. เมื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบไว้แล้ว ปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 315 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 100 หลังจากนั้นจึงนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติ

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้นำเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์พร้อมเครื่องมือการวิจัย เพื่อขอรับการพิจารณาให้การรับรองจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เมื่อผ่านการตรวจสอบแล้ว ได้ทำการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากผู้เข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนอายุต่ำกว่า 18 ปี ซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขออนุญาตจากผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร เมื่อได้รับหนังสืออนุญาตจากผู้ปกครองแล้วผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบและได้รับอนุญาตจากสถานศึกษา เข้าพบกลุ่มตัวอย่างเพื่อแนะนำตัว อธิบายวัตถุประสงค์ในการวิจัย ขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และชี้แจงให้ทราบถึงสิทธิในการเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างสามารถตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างสามารถแจ้งขอออกจากการศึกษาได้ก่อนการดำเนินการวิจัยจะสิ้นสุดลง โดยการกระทำได้กล่าวไม่มีผลต่อกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลทุกอย่างจะเก็บไว้เป็นความลับและนำมาใช้ตามวัตถุประสงค์การวิจัยเท่านั้น โดยผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลที่ได้รับในลักษณะภาพรวมและไม่มีการเขียนชื่อของผู้ตอบลงในรายงานการวิจัยครั้งนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ การอยู่ร่วมกันกับบิดามารดา การได้รับข้อมูลข่าวสาร การได้รับการให้คำปรึกษาจากบุคคลต่าง ๆ การได้รับการสนับสนุนจากบิดามารดา เพื่อน และบุคลากรสาธารณสุข วิเคราะห์ข้อมูลด้วย การแจกแจงความถี่ ร้อยละ
2. ข้อมูล ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ และข้อมูลด้านทักษะการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ วิเคราะห์ด้วยสถิติ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์และอำนาจในการทำนายทักษะการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ได้นำตัวแปรนามบัญญัติ ได้แก่ เพศ การอยู่ร่วมกันกับบิดามารดา การได้รับข้อมูลข่าวสาร การได้รับการให้คำปรึกษา การสนับสนุน แปลงเป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variables) ก่อน หลังจากนั้น วิเคราะห์สมการถดถอยของตัวแปรทั้งหมด ของปัจจัยนำเข้า ได้แก่ เพศ การอยู่ร่วมกันกับบิดามารดา ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การได้รับข้อมูลข่าวสาร การได้รับการให้คำปรึกษาจากบุคคลต่าง ๆ และปัจจัยเสริม ได้แก่ การได้รับการสนับสนุนจากบิดามารดา เพื่อน และบุคลากรสาธารณสุข ด้วยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05